

tandum q̄ pithagoras vt dicit albertus volēs ciues colere pietatem fabulatus est aīas malozū ciuū aliquando intrare corpus asini vel simile.

¶ Ad octauū negat consequētia. Si queratur quomō iuēra fuit p̄portio ī cāru dicit. s. r. le. 7. q̄ p̄tha. iuenit ex p̄cussioe. 4. maleozū q̄ p̄sonātes reddebāt sonos q̄z p̄portio p̄ponebat̄ ex diapasō z diapēthe

¶ Ad capitale dicūt multī scōm. Lōmentatorē. 6. phi. contra platonē q̄ nulla subā separata mouetur localiter quia indiuisibile non mouetur per se sexto phi. Omnis enī motus est in tēpore. Adhōdo subā separata non dependet a tempore. Forte dicitis qd̄ angelus. z aīa separata mouētur per suas opatiōes vñ successio operationū ī eis est motus z mensurat̄ alio tempore q̄ tempore nostro. Contra quero in quo predicamento est illud tempus per se non in p̄dicamento qz quādo non est tempus sed effectus tēporis capiēdo quando. vt est genus generalissimūz. Itē opatiōes āgeli sunt transeuntes si ergo successio earum sit motus sequitur quod motus angeli nō est in eo subiectiue. Sed in rebus in q̄bus operatur. Illa aut̄ q̄ ab angelo p̄ducuntur ī rebz mensurātur t̄pē n̄ro q̄ motz angli mēsuratur t̄pē n̄ro. Ad enī motz localis āgeli est successio suaz̄ intellectionūz vel volitionū. Adhōz pz. qm̄ angelz mouet la dīdem. Itē angelz non pōt̄ quiescere ergo nec moueri. Ad hīs patz qz vel quiesceret in t̄pē vel in instanti. Et loquoz de t̄pē mensurante motum angeli. Non primum quia si tempus illud est oportet motum esse qz tempus illud p̄sequitur successioē operationum q̄ in istis est motus. Itē pono quod nunquam habcat nisi vnam operationē sequitur qz tūc nunq̄z q̄scceret quia tunc nō esset tempus illud p̄positū ex nunc succedētibz. **S. r. in. i. d. 37. q. 4. ar. 3.** Dubitant quidā an aīa separata z angelus possint esse simul. Sicut angelz z aīa cōiūcta in corpore obfesso licet nō haberēt eādē operationem sicut nec in obfesso. Sz de hīs satz dictū est. 8. phi. z an successio operationis sc̄be sit in instanti. s. qm̄. 2. operatio est vel ante.

¶ Explicet primus de aīa. **¶** Incipit sc̄dus **¶** Circa secundum de aīa querūtur. 5. Primo. An diffinitio aīe sit bona. 2. An ī eodē sint plures forme. Tertio. An aīa sit in qualibet parte. 4. an anima est sua potentia. Quinio an potentie distinguantur per actus z actus per obiecta.

¶ D. i. sic p̄cedit videt̄ qz aīa nō p̄uenit ēter diffinat̄ dicēdo aīa ē actz p̄mus corpozū phisici organici potētia vitā habētz qz sola spēs diffinit. Aīa aut̄ nō est ipēs sz pars speciei ergo aīa nō debet diffiniri. Sed cōtra est philoso.

¶ Itē deo dicendū p̄rio qz postq̄z ī p̄rio libro phis reprobaui atiqzū opatiōes de aīa. Adic sc̄bz p̄prias opatiōē dēmiat de ea z postea de partibz eius. Et primo premitit quasdā diuisiones ad sciendum diffinitionē aīe. Prima est diuisio entis in decē p̄dicamenta. Sc̄ba subē in materiā formā z cōpositūz. Adateria quidē est que sc̄dm. se nō est hoc aliquid sz in potentia t̄m vt sit hoc aliquid. Forma autem est secundum quam tā ē hoc aliquid in actu substantia vero cōposita est que est hoc aliqd̄ dicitur enim esse hoc aliquid idest aliquid determinatum quod est cōpletū ī esse z specie. Tertia diuisio est qd̄ duplex est actus vñomodo sicut sciētia est actz z dicitur actus primus alius est actus secundus vt p̄siderare.

¶ Deinde ponuntur alie tres diuisiones substantiarum enim quedam sunt corpora quedā aut̄ nō. Itē corporum quedam sunt phisica idest naturalia alia autem artificialia. Itē naturalium quedam habēt vitam quedam autem non nec tamen in solis corporibus reperitur ī substātijs separatis est vita ex hoc qz habent intellectum z voluntatem.

Tunc sit. p. cō. Aīa est substantialis actus corporis in potentia vitam habentis. p̄t. patet qz aīa non est compositum ipm̄ non ē cōpositū ē in subiecto vt aīa neqz aīa ē mā hec. n. subiectū aīe est. Et igr̄ aīa actz. Ex quo infertur qz anima est actus corporis habentis vitam nam id p̄ quod habens vitam viuit est actus corporis habentis vitam non quidē in actu sz in potentia qz materia cuius anima est actz se habet vt potentia ad animam deinde dicitur qd̄ anima est actus primus. nam sicut se habet sciētia ad p̄siderare ita se habet anima per respectū ad diuersas suas opatiōes sc̄z sciētia est actz p̄m̄ sciētis ergo z aīa. Deinde dicitur qz anima est actz corporis organici phisici quia talis debet esse materia actz qualē requirunt operationes illius actz sed operationes ipsius anime requirūt diuersitatē partium secundū situm z figurā in eodē corpore p̄pter earū diuersitatez ergo oportet qz anima sit actus corporis organici nā corpus organicūz dī illud quod habet diuersitatez partium distinctaz̄ secundū sitū z figuram. Unde corpora in animata non requirunt diuersitatē partium quia non habent exercere diuersas operationes propter eozū imperfectionem. Et istud vitium de claratur in plantis in quibus pro diuersis operibus sunt diuerse partes sicut foliū ad coopiendū fructūz z cortex ad conseruandū arborem z radices ad nutrimentum z proportionantur ori animalis. Et sic patet tota diffinitio anime. Ex qua infert phis qd̄ non est querēda causa quare ex corpore z aīa sit vñū per se. Aīa enī est propria forma z actus corpus vero est propria materia eius. Adhōdo clarum est qz ex p̄pria potentia z proprio actu sit vñū per se. Ex hīs infertur qz aīa non est forma accidentalis. quia dat esse simpliciter ipsi corpori. Accidentalē autē hoc non facit. Tertio infertur qz aīa non est materia qz dat esse in actu. Quarto patet qd̄ aīa non est actus alicuius incorporei nec rei artificialis. Sed corporis phisici in potentia vitam habentis. Ad hoc enī est subiectum eius. Ad quod iuestigādū posite sūt tres vltime diuisiones. Per tres primas autem iuestigatur natura eius. Unde ex prima pz. qz aīa est substantia quia sicut est in artificialibus ita est in naturalibus. Sed in artificialibus si dolabra esset corpz naturale sua forma esset subā ergo in naturalibus forma est subā. Cum ergo corpus aīatum sit ens naturale z anima sit forma sequitur qz aīa est subā. **¶** Notandū preterea qz a phō ponitur alia diffinitio aīe. r. l. 13. sc̄z anima est principium quo viuitur sentimur. sc̄bz locū mouemur. z intelligimur. Per hoc enī distinguit̄ aīata ab ināiatis sc̄z per sensum z motum. vel vitam vñde in plantis. aīa est principium viuendi qz enī vegetabilia augeantur sc̄dm diuersas positiones hoc non est precise a natura sz ab aīa in aīalibus vero quibusdā est sensus sz nō mouentur motu progressiuo vt conche z ostree que habent tactum in hominibus vero anima est principium intellectionis. Unde ex hac diffinitione possunt elicī diffinitiones oīm aīarū. Sed queritur quomodo